

V PROCES DIGITALIZACIJE

Vlada je na sednici od 02. jula 2009, usvojila Strategiju za prelazak sa analognog na digitalno emitovanje radio i televizijskog programa u Republici Srbiji, na predlog Ministarstva za telekomunikacije i informaciono društvo. Kao datum potpunog prelaska na digitalno zemaljsko emitovanje televizijskog programa u Republici Srbiji, utvrđen je 4. april 2012. godine. Sastavni deo Strategije je Akcioni plan za njenu primenu, kojim su predviđene obaveze nadležnih organa u procesu digitalizacije i utvrđeni rokovi za njihovu realizaciju.

Prvobitni tekst Nacrta Strategije je nakon procesa javne rasprave donekle izmenjen, prihvatanjem argumentovanih predloga i mišljenja predstavnika medijske industrije, nakon čega je poslat na usvajanje Vladi.

Očekivalo se da Vlada, istovremeno sa Strategijom, donese Odluku kojom će se iz RTSa izdvojiti emisioni sistem i osnovati novo javno preduzeće, koje bi upravljalo nacionalnom emisionom infrastrukturom, pod nediskriminatornim uslovima. Pretpostavlja se da razlozi nedonošenja ove odluke leže u zahtevu RTSa da mu se omogući privilegovan položaj i nastavak besplatnog korišćenja emisione infrastrukture. Odlaganje donošenja ove odluke, ozbiljno dovodi u pitanje sprovođenje Strategije, u skladu sa rokovima definisanim Akcionim planom. Izdvajanje emisione tehnike iz RTSa bilo je predviđeno još Zakonom o radiodifuziji iz 2002. godine i Strategijom razvoja radiodifuzije iz 2005. godine.

Tekst Strategije i Akcionog plana, preuzmite [ovde](#)

VI PROCES PRIVATIZACIJE

U posmatranom periodu, privatizacija medija nije nastavljena. Nadležno Ministarstvo kulture i dalje nema predlog rešenja ovog pitanja. Od najavljene strategije za ceo medijski sektor, kojom bi bilo regulisano i ovo pitanje, nema ni naznaka. Umesto toga, jul je obeležilo uvršćivanje Zakona o nacionalnim savetima nacionalnih manjina, po hitnom postupku, na dnevni red 11. vanrednog zasedanja Narodne skupštine. O Zakonu je bilo više reči u odeljku III ovog Izveštaja, o usvajanju novih propisa. Ovde samo ističemo da je i ovaj zakon pokazao da nema jasnog dogovora, niti konkretne ideje vlasti o tome, u kom pravcu treba da se razvija medijski sektor. Sporni zakon je predložilo Ministarstvo za ljudska i manjinska prava, a njegovim eventualnim usvajanjem, stvorice se dodatna konfuzija i neravnoteža na medijskom tržištu.

U julu je takođe bilo primetno i aktiviranje pojedinih neprivatizovanih medija, koji su tražili da se ovo pitanje reši, ali na različit način. Zaposleni u novosadskom "Dnevnik holdingu", traže štrajkom, između ostalog i nastavak privatizacije, prekinute pre tri godine. S druge strane, pet regionalnih radio i TV stanica, osnivača „Kragujevačke inicijative“, zahtevaju da postanu regionalni javni servisi, smatrajući da je to za njih pravi način završetka tranzicije medija.

MIŠLJENJE

Završetak privatizacije medija morao bi biti prioritetan zadatak nadležnih organa. Svako dalje odlaganje rešavanja ovog pitanja, dodatno komplikuje položaj ne samo neprivatizovanih, već svih medija u Srbiji, zbog različitih pravnih režima koji važe za komercijalne medije sa jedne, odnosno javne, sa druge strane. Ministarstvo kulture može na jednostavan način rešiti pitanje dalje privatizacije medija. U njegovoj nadležnosti je donošenje akta kojim se bliže uređuje ovaj postupak. Dosadašnja iskustva u praksi, pokazala su dobre i loše strane sprovedenih privatizacija, pa bi odgovarajućim izmenama Pravilnika kojim se privatizacija uređuje, ranija loša rešenja mogla biti prevaziđena. Za završetak procesa tranzicije medija i za dalju demokratizaciju društva, važno je uspostaviti ravnopravne uslove svima na medijskom tržištu, što u situaciji, dok je deo medija u javnom vlasništvu, nije moguće. Ideja regionalnih javnih servisa, kao alternativa potpunoj privatizaciji, zahtevala bi ustanovljavanje stabilnih i nezavisnih izvora finansiranja, kao i sistemske garancije uređivačke nezavisnosti od centara političke moći, o čemu niko od protivnika privatizacije ne govori.